

מ"ת 1751/08/17 - מדינת ישראל נגד יוסף סויסה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 1751-08-17 מדינת ישראל נ' סויסה
תיק חיצוני: 241533/2017

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
משיבה	מדינת ישראל
נגד	
מבקש	יוסף סויסה

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון בתנאי שחרורו של המשיב, כפי שנקבעו ביום 15.8.17. בנימוקי הבקשה מצוין, כי נוכח הודאת המבקש והתמשכות ההליך בתיק העיקרי שנקבע לדיון בפרשת העונש ליום 25.1.18 לאחר קבלת תסקיר, יש להורות על ביטול תנאי השחרור בהם נתון היה עד כה ולהורות כי יחולו תנאי מעצר בית לילי בלבד. עוד הוסף, כי המבקש מתקשה לראות את ילדיו ולהתפרנס במהלך חודשים אלו בהם מוגבל הוא לתנועה בתחומי המושב בלבד.
2. במהלך הדיון שהתקיים הוסיפה ב"כ המבקש, שמדובר בעבירה על גבול הטכני, כך לדבריה, וזאת על שום העובדה כי הפסילה אמורה הייתה לחלוף בתוך מספר ימים בודדים מעת ביצוע העבירה וזו גם הסיבה שהמבקש סבר בטעות כי תקופת הפסילה חלפה. נוסף לכך חזרה והדגישה את העובדה, כי העבירה בוצעה בתחום המושב. ביחס לעבירה שהוספה לכתב האישום שעניינה נהיגה בשכרות צינה, כי המבקש צורך קנאביס רפואי בהיתר. לאור כל אלו ולאור חלוף הזמן ביקשה כאמור להיעתר לבקשה. המשיב הוסיף כי הוא סועד את אביו, ומשום אופי עבודתו יש לאפשר את יציאתו מתחומי המושב.
3. ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה. על פיה נטילת האחריות יוצרת הנחה הפוכה לפיה מסוכנותו עולה דווקא לאחר הודאתו. עוד הוסיפה, כי עמדתם למאסר בפועל ואין לתת במבקש אמון, זאת בין היתר משום עברו הפלילי ועברו התעבורתי וכן משום תנאי שתליו ועומד כנגדו מתיק קודם.

4. דיון והכרעה:

ההחלטה בעניינו של המשיב ניתנה כאמור ביום 15.8.17. מאז הודה המבקש בכתב האישום והוא ממתין לדיון בפרשת העונש. ראשית אציין, כי איני מקבל את הטעון לפיו, דווקא משום הודאתו מסוכנותו כעת מתעצמת ביתר שאת. בלא מעט מהמקרים הבאים לפניי לעיתים קיימת הסכמה משותפת לביטול תנאים מגבילים שעה שנאשם נוטל אחריות וממתין לגזירת עונשו. יתר על כן, גם הטעון לפיו יש לדחות את הבקשה אף משום שהמבקש צפוי למאסר בפועל, אינה רלבנטית להליכי מעצר. מנגד יש לציין, כי האירוע עצמו בצירוף רישומו הפלילי ובעיקר זה התעבורתי מעלים קושי בקבלת הבקשה במלואה.

5. לאחר ששמעתי את טעוני הצדדים נראה לי כי ניתן בשלב זה להקל במידה מסוימת מהתנאים בהם נתון היה המבקש עד כה. לתוצאה זו מגיע אני בעיקר משום העובדה, כי המבקש שוהה תקופה של כמעט 4 חודשים בתחומי המושב מבלי שנטענה כלפיו כל טענה בדבר אי עמידה בתנאים שנקבעו לו או הפרתם. המבקש נטל אחריות ופניו לסיום ההליך, אך גם משום התרשמותי כי בעת הזו, על רקע מצבו הכלכלי והאישי והקשר הנדרש לו עם אביו וילדיו נכון יהיה שלא להמשיך ולהגבילו בתחומי המושב בלבד.

6. לאור כל אלו אני מורה על שינוי תנאי השחרור באופן שהמבקש יוכל לצאת בימים א'-ה' ובין השעות 06:30-18:30 מתחומי המושב. ביתר הזמן ישהה בתנאים שנקבעו בהחלטה מיום 15.8.17. יתר התנאים יותרו על כנם.

להודיע תוכן ההחלטה לצדדים

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, ט' כסלו תשע"ח, 27 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.